

بیانه سازمان فدائیان (اقلیت) به مناسبت پنجاه و دومین سالگرد نبرد حماسی سیاهکل و بنیان‌گذاری سازمان

کارگران و زحمتکشان! زنان و جوانان انقلابی! توده‌های ستمدیده مردم ایران!

۱۹ بهمن، یادآور یکی از برجسته‌ترین رویدادهای تاریخ مبارزات مردم ستمدیده ایران، علیه طبقات حاکم ستمگر است.

در ۱۹ بهمن ۱۳۴۹، در شرایطی که رژیم دیکتاتوری عریان محمدرضا شاه پهلوی، با اختناق و سرکوب، میلیون‌ها تن از مردم ایران را به اسارت گرفته بود، گروهی از جوانان آگاه کمونیست، پرچم سرخ مبارزه‌ای پیگیر و قهرمانانه را در ایران به اهتزاز درآوردند. این قهرمانان فراموش‌نشده توده‌های کارگر و زحمتکش مردم ایران، نبردی را به نام آزادی و سوسیالیسم از جنگل‌های سیاهکل آغاز نمودند که به سرعت در سراسر ایران بازتاب یافت و به پرچم مبارزاتی هزاران کمونیست، زیر لوای سازمان چریک‌های فدائی خلق ایران تبدیل شد.

برای نخستین بار پس از سال‌ها سکون و سکوت مرگبار پس از کودتای ۲۸ مرداد، مبارزانی پا به عرصه نبرد نهاده بودند که حرف‌شان عمل‌شان بود. ترس از مرگ را تحقیر کردند، جان خود را درنبرد با دشمنان بشریت فدا کردند و مبارزه‌ای پیگیر و استوار را سازمان دادند. این قهرمانان نبرد آشتی‌ناپذیر، این سنت برجسته مبارزاتی انقلابیون سراسر جهان را در ایران پایه گذاشتند که تحت هر شرایطی باید استوار و پیگیر با دشمن طبقاتی جنگید.

با آغاز این مبارزه، سکون و سکوتی که دیکتاتوری محمدرضا شاه بر کشور حاکم کرده بود، در هم شکست و بر افسانه شکست‌ناپذیری رژیم مهر بطلان کوبیده شد.

به‌رغم تمام جنایات و وحشی‌گری‌های رژیم شاه، کشتار صدها تن از فدائیان و به بند کشیدن هزاران تن در زندان‌های قرون‌وسطایی، این مبارزه ادامه یافت، تا روزی که میلیون‌ها تن از توده‌های مردم ایران به نبردی حماسی علیه رژیم سلطنتی برخاستند و با قیام مسلحانه ۲۲ بهمن، بساط نظام سلطنتی را از ایران برچیدند. اما مبارزه مسلحانه‌ای که از سیاهکل آغاز شده بود، با تمام مبارزات قهرمانانه رفقای ما و مبارزه حماسی مردم ایران در جریان انقلاب و قیام مسلحانه بهمن ۵۷، در نتیجه سال‌ها دیکتاتوری، سرکوب و اختناق که توده‌های وسیع مردم را در ناآگاهی و بی‌سازمانی قرار داده بود، نتوانست به سرانجام پیروزمندش برسد. قدرت سیاسی بار دیگر در دست ارتجاع قرار گرفت و رژیم ستمگر دیگری به نام جمهوری اسلامی با استبدادی هولناک‌تر از گذشته، مردم ایران را به اسارت گرفت.

این بار اما سنت ایستادگی و مقاومت در برابر ارتجاع، به جزئی جدائی‌ناپذیر از زندگی سیاسی توده‌های زحمتکش مردم ایران تبدیل شده بود. تمام دوران حاکمیت ستمگرانه جمهوری اسلامی سرشار از مبارزات پیشگامان نبرد در راه آزادی و سوسیالیسم، فدائیان اقلیت و توده‌های مردمی است که قهرمانانه پیکار کردند و از جان خود گذشتند. اگر فقط به رویدادهای مبارزاتی مردم ایران در طول چند سال اخیر نظر افکنیم، همان جسارت، فداکاری و قهرمانی را در مبارزات توده‌های کارگر و زحمتکش، زنان و جوانانی می‌بینیم که در مبارزات قهرمانانه رفقای ما علیه رژیم شاه و جمهوری اسلامی بوده است. زنان و مردان جوانی که در همین موج اخیر مبارزات، جسورانه و قهرمانانه با دشمنان بشریت جنگیدند و جان فشاندند، نمونه درخشانی از پایداری سنت مبارزه‌ای است که پرچم پرافتخار آن را رفقای ما در سیاهکل بلند کردند. باید برای رسیدن به هدف، استوار و پیگیر با ستمگران و مرتجعان جنگید و از جان نیز گذشت. این آموزه بزرگ نبرد سیاهکل بود. زمانی شعار ما این بود، به‌جای هر فدائی که در مبارزه جان فدا می‌کند،

ده‌ها فدائی دیگر به پا می‌خیزند، امروز، توده‌های مردم ایران در خیابان‌ها، رو در روی سرکوبگران شعار می‌دهند، به‌جای هر مبارزی که بر خاک می‌افتد، هزاران مبارز جای او را می‌گیرند.

سپاهک و ادامه مبارزات سازمان ما در شهرها، این سنت مبارزه را در جامعه ایران احیا کرد که ستمگران را باید با قهر انقلابی و اسلحه به زیر کشید. همین سنت است که خود را در قیام مسلحانه توده‌ای ۲۲ بهمن، در مبارزات مسلحانه علیه جمهوری اسلامی در نخستین سال‌های پس از به قدرت رسیدن آن، در شورش‌های تهی‌دستان اواخر دهه ۶۰ و اوایل دهه هفتاد، در جنبش دانشجویی ۷۸، در تظاهرات و شورش دی‌ماه ۹۶، در قیام آبان ۹۸ و مبارزات قهرمانانه چندین ماه اخیر نشان داده است.

مرتجعین حاکم بر ایران، درحالی‌که پیوسته به قهر ضدانقلابی علیه مردم متوسل می‌شوند و وحشیانه کشتار می‌کنند، همواره تلاش کرده‌اند این باور ارتجاعی را در میان مردم رواج دهند که توسل به قهر انقلابی از جانب توده‌های تحت ستم، مذموم است و باید به شیوه‌های مسالمت‌آمیز، البته آن‌هم در یک رژیم استبدادی وحشی، مبارزه کرد. اما مردم ایران این موعظه‌های ارتجاعی را به دور افکنده‌اند و دریافته‌اند که بدون مبارزه‌ای قهرآمیز علیه رژیم استبدادی و تروریسم حاکم، راه نجاتی برای آن‌ها نیست. این را به‌وضوح در قیام ۹۸ و در مبارزات اخیر نشان دادند. امروز هم که جامعه ایران در یک موقعیت انقلابی در آستانه یک انقلاب قرار گرفته و بیش از هر زمان دیگر باید برای سرنگونی قهرآمیز و مسلحانه رژیم سرتاپا مسلح و بی‌رحم آماده شد، بازهم طرفداران نظم ارتجاعی حاکم از تلاش خود برای موعظه مبارزه مسالمت‌آمیز و به‌اصطلاح بدون خشونت، دست‌بردار نیستند. اما راهی برای برانداختن ستمگران و سرنگونی جمهوری اسلامی جز توسل به سلاح و برپائی قیام مسلحانه وجود ندارد. ناگفته روشن است که باید تمام اشکال مبارزه را به کار گرفت، این را مردم ایران خوب آموخته و به آن عمل کرده‌اند، اما سرانجام، قیام مسلحانه است که سرنوشت مبارزه را تعیین خواهد کرد. به‌ویژه درک این حقیقت، امروز بیش از هر زمان دیگر مهم است که "قهر، مامای هر جامعه کهنه‌ای است که آستن جامعه‌ای نوین است."

نبرد را که رفقای ما در سپاهک آغازگر آن بودند، مبارزه‌ای برای برپائی یک انقلاب اجتماعی بود که یک نظم نوین سوسیالیستی را در ایران حاکم سازد. بنیان‌گذاران سازمان ما، ضمن مرزبندی قاطع با رفرمیسم و اشکال مختلف تجدیدنظرطلبی در عرصه داخلی و بین‌المللی، دست رد بر سینه کسانی زدند که مبارزه را به چهارچوب نظم موجود محدود می‌کردند و از انقلاب اجتماعی دفاع کردند. به‌رغم شکست انقلاب ۵۷، ضرورت این انقلاب، امروز مبرم‌تر از هر زمان دیگر است. اوضاع سیاسی جامعه ایران از سال ۹۶ تا به امروز، مبارزات قهرمانانه کارگران، معلمان، زنان، دانشجویان، تهیدستان شهرها در طول چند سال اخیر، به‌وضوح نیاز به انقلاب اجتماعی را برای حل بحران‌های جامعه سرمایه‌داری ایران، تحقق مطالبات عموم مردم و گذار به سوسیالیسم، نشان می‌دهد. مبارزات مردم ایران در این چند ماه اخیر نیز آشکارا نشان داد که بدون سرنگونی جمهوری اسلامی و دگرگونی تام و تمام نظم موجود، این جنبش از حرکت بازخواهد ایستاد.

بنیان‌گذاران سازمان ما، برخلاف اپوزیسیون‌های بورژوائی و رفرمیست رژیم شاه که مروج این نظریه ارتجاعی بودند که در ایران امکان یک نظام مشروطه سلطنتی یا جمهوری پارلمانی بورژوائی وجود دارد، خواهان سرنگونی رژیم سلطنتی، درهم شکستن تمام دستگاه دولتی موجود و استقرار نوع نوین دولتی بودند که در آن طبقه کارگر قدرت سیاسی را در دست داشته باشد و توده‌های وسیع مردم بر سرنوشت خود حاکم باشند. قیام مسلحانه توده‌های کارگر و زحمتکش مردم ایران و تلاش برای درهم شکستن ماشین دولت بورژوازی به‌وضوح نشان داد که توده‌های مردم ایران برای پیروزی انقلاب، خواهان درهم شکستن ماشین دولتی کهنه و استقرار نوع نوینی از دولت هستند. در همان حال با ایجاد شوراها نشان دادند که شکل سازمانی این دولت نوع نوین، شورایی است. این همان دولتی است که سازمان فدائیان (اقلیت) از آن دفاع می‌کند و یگانه بدیل کارگران و توده‌های زحمتکش ایران در مبارزه علیه طبقه حاکم بر ایران است. از همین روست که در دوران انقلابی کنونی نیز مکرر شعار حکومت شورایی از سوی کارگران و توده‌های زحمتکش به میان کشیده شده است. آلترناتیوهای سیاسی رنگارنگ بورژوازی اپوزیسیون هیچ‌یک مردم را بر سرنوشت خود حاکم نخواهند کرد. چراکه آن‌ها در تلاش‌اند دستگاه دولت استبدادی موجود را با اندکی اصلاحات ناچیز حفظ کنند و مردم را در اسارت و انقیاد نگه‌دارند. تنها درهم شکستن تمام دستگاه دولت استبدادی سرمایه و استقرار یک دولت شورایی است که می‌تواند انقلاب اجتماعی را به سرانجام پیروزمندش برساند.

سازمان فدائیان (اقلیت) به‌عنوان پاسدار سنت‌های انقلابی و اهداف و آرمان‌های بزرگ سوسیالیستی حماسه‌آفرینان سیاه‌کل و بنیان‌گذاران سازمان، همواره در طول تمام دوران حیات خود، پیگیرانه در راه تحقق اهداف بزرگ آزادی‌خواهانه و سوسیالیستی، برپائی یک انقلاب اجتماعی کارگری و استقرار فوری یک دولت شورایی و حکومت شورایی تلاش نموده و در تمام‌دورانی که رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی بر سر کار آمده است، از آرمان‌ها و اهداف طبقه کارگر ایران و مطالبات تمام ستم‌دیدگان ایران دفاع کرده است. اکنون نیز در پنجاه و دومین سالگرد نبرد حماسی سیاه‌کل و بنیان‌گذاری سازمان، بار دیگر بر عهد و پیمان خود به ادامه راه، اهداف و آرمان‌های بزرگ سوسیالیستی و کارگری صدها رفیقی که در دوران رژیم‌های ارتجاعی و ستمگر پاسدار سرمایه در ایران مبارزه کردند و جان فشاندند، تأکید می‌کند.

سازمان فدائیان (اقلیت) به‌عنوان مدافع پیگیر اهداف و آرمان‌های طبقه کارگر، به‌عنوان مدافع برپائی یک انقلاب اجتماعی کارگری و استقرار یک قدرت شورایی کارگری در ایران، در پنجاه و دومین سالگرد، حماسه سیاه‌کل و بنیان‌گذاری سازمان، عموم توده‌های کارگر و زحمتکش، زنان و جوانان انقلابی را به تشدید مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی و استقرار یک حکومت شورایی، از طریق برپائی اعتصابات عمومی و سرتاسری و قیام مسلحانه، فرامی‌خواند.

جاودان باد یاد و نام پرافتخار فدائیان که در راه آزادی و سوسیالیسم جان فشاندند

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی- برقرار باد حکومت شورایی

نابود باد نظام سرمایه‌داری

زنده‌باد آزادی- زنده‌باد سوسیالیسم

سازمان فدائیان (اقلیت)

بهمن‌ماه ۱۴۰۱

کار نان آزادی- حکومت شورایی